

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto *8 kron, za pol leta 4 krone, za četrto leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Radi božičnih praznikov izide prihodnja številka „Domovine“ v petek dne 28. t. m.

Mir ljudem!

In zopet nam, zadone v Sveti noči angeljski odmevi: „Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“ Z lepšim voščilom bi se pač ne bil mogel napovedati prihod Onega, ki je bil tako težko pričakovani, da reši človeštvo zmot, da ga pripelje k luči, k miru in ljubezni.

Vesoljni svetovi so sprejeli Odrešenikove nauke, a miru in bratski ljubezni zapirale so pot v njihova srca živinske strasti. Kri Izveličarjeva ni oprala popolnoma Kajnovoga bratomornega nagona. Klanje se nadaljuje, mir božji se še vedno noče trajno naseliti med nami.

Tudi naš mali slovenski narod, ki sicer živi po Kristovih naukih, še ni prišel do miru, da bi ga tako živo potreboval. Ni dovolj, da stegu jejo po naših glavah zavidni tajci svoje krvoželjne roke, odganjamo si sami iz svojih vrst mir in ljubezen ter rivamo brat brata pod sovraga sekuro. Če bi stopil Mesija danes med nas, zjokal bi se, kako znamo njegove nebeske nauke spoštovati: „Ljubite se med seboj!“

Vsaka sapica zadostuje, da zataji Slovenec ljubezen do brata, ga obrekuje in preganja hujše, nego paganaki neverniki. Strast, samoljubje in osebna dobičkalnost zatopijo pri tem vse boljše človeške nagone, razsodnost in naravno prepričanje, zadušijo pa tudi najlepši in najidealnejši Kristov nauk o ljubezni.

Baš letos prinesle so predstojne volitve toliko netiva za ljudsko strast, da preslišimo tolažilno angeljsko voščilo: „Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“

Ali so pa res naša srca tako izprižena, da niso več sprejemljiva za angeljsko željo? Še ne.

Še se zavedamo, da je ločiti politične borbe od osebnega nasprotja. V srcih razsodnih vernikov ni jeze na političnega nasprotnika v lastnih vrstah. Mi zagovarjamo svoja načela iz ljubezni do naroda slovenskega; če pa de tuintam pikra beseda proti onim, ki s silo branijo, da bi ta načela ne prodrla, niso te besede izraz zavisti in sovraštva naših domoljubnih src, temveč le v obrambo.

Ravno zato, ker želimo pozabljenim stanovom v svojem narodu popolne politične svobode, boljše bodočnosti in take neodvisnosti v celotnem življenju, da bodo i ti lahko enkrat peli: „Mir ljudem na zemlji!“ ne odložimo orožja v obrambo svojih nazorov.

Pred posvetnim in božjim zakonom bomo mirno opravičili svoja dejanja. Kdor je prišel nasprotovati volji ljudstva ter delati zdražbo, ta se naj opraviči!

Ker so državljanske pravice sporazumno z verskimi resnicami, ne zdi se nam nič napačnega, spravljati tukaj v zvezo naše volilne nagibe. V mislih imamo zopet kandidaturi v V. kuriji, odkoder grozi navidezno kršenje miru in medsebojne ljubezni.

Takoj po novem letu si bodeta stala na volišču nasproti dva naša moža, oba istega verskega in narodnega prepričanja, vendar različna v svojih svojstvih in poklicu. Brez gotove strasti se v takih slučajih ne izvaja odločitev. Vendar bi naj volilni možje, ki so s kandidatoma vred verni katoličani in dobri rodoljubje, kolikor mogoče brzdali strast ter pustili bolj govoriti razumu in trezni razsodnosti. Vsak volilec v, zakaj je prišlo v V. kuriji do dveh kandidatov. Prvi — Dragotin Hribar — je bil že pred tremi leti proglašen za kandidata v tej skupini. Na pritisk nasprotujočih mu duhovniških krogov se je prostovoljno brez kakšnega koli pogoja umaknil ter s tem pripomogel, da je bil izvoljen tedanji župnik Žičkar. Po preteku treh let pa so volilci s po-

dvojeno odločnostjo zahtevali, da nastopi Hribar za kandidata. Na zaupnem shodu meseca oktobra, ki se je v ta namen iz raznih slojev v Celje sklical, je proti glasom duhovnikov se večina izrekla za Hribarja. Ubogal je to željo ter proglašil, da je voljen prevzeti zastopstvo V. kurije za državni zbor. Hribar se tedaj ni nikomur vsiljeval in ničesar zakrivil, s čemur bi se bila kršila sloga v Slovencih. Volilci si ga niso pozeleli na kako prigovarjanje, temveč le zato, ker poznajo njegovo zmožnost, njegovo odločnost in pristno rodoljubje.

Drugi kandidat — dekan Žičkar — se sicer v začetku tudi ni vsiljeval naravnost, temveč je celo izjavil, da bi bil rajši poslanec v kateri drugi skupini, ker je pač sam spoznal po triletni dobi, da v splošni kuriji treba drugačnega moža, da za stanove v tej kuriji zastopane nima strokovnega znanja. Vkljub temu ga je njegova stranka takorekoč prisilila, da bi prevzel navšečno kandidaturu. In on se je moral udati. Njegova stranka je morala vedeti, da bo taka prisiljena kandidatura proti volji večine ljudstva zbudila odpor in preprič.

Ko bi se bili njegovi pristali ravnali po Kristovem reku: „Mir ljudem na zemlji!“ bi tega gotovo ne bili storili.

No, sedaj imamo v V. kuriji dva kandidata. To ni nič nenavadnega, volilni možje imajo tembolj lepo priliko, izbirati po volji ljudstva, ako si oba kandidata natančno ogledajo ter se pri tem vprašajo, katerega hoče večina ljudstva, ki ima pravico v splošni kuriji odločevati.

Dragotin Hribar je kakor nalašč za poslanca onih slojev, katerim se ne more s lahka kaj pridobiti, vse le priboriti. Kdor zasleduje našo slovensko politiko na Spodnjem Štajerskem, ta mora vedeti, kako bije D. Hribar že celih deset let neizprosen boj z nevšečnimi nam oblastni. Vsak dan ima skoraj opraviti s

LISTEK.

Usoda.

Božični večer.

Staralipa, mala vas blizu deželne ceste, imela je danes nekako praznično lice. Navadnega večernega hrupa, tistega divjega petja in vrisanja od dela vračajočih se fantov ni bilo slišati. V celi vasi nisi videl niti človeka; vse je bilo doma ter si pripravljalo z gorko vneto po svojih močeh jaslice, vse se je veselilo pričakujoč s pobožnim strahom trenutka, ki se je že toli in tolikrat povrnil, pričakujoč prihoda Kristovega na zemljo.

V mali hišici na griču brlela je akromna luč, tako, da so se posamezne reči v sobi težko razločevale.

Lastnik te hišice, Matej Hrastar, moč najlepših let, je s svojo ženo pripravil lučice za jaslice, za katere je izdal zadnji krajcar, njegova dva hčurčeca, šestletni Tinko, brhek, črnook deček in štiriletna Anka, nežna krasotica, skak-

ljala sta okoli staršev, ogledovala to in ono z otroško radovednostjo povpraševala sedaj po tem, sedaj po onem, njuni apomin ni segel nazaj v pretečeno leto.

Lučice so bile pripravljene in že so se zasvetile jaslice v akromnem nakitu.

Hrastar je zbral svoje pobožno obitelj okrog sebe pred jaslice in je kleče molil naprej drugi za njim.

Molili so precej časa. Zahvaljevali so Vsemogočnega za prejeto dobroto in ga še za naprej prosili milosti in blagoslova.

„Vidite“, zatrjuje Hrastar, „vse kar imamo, dal nam je večni Oče, v njegovih rokah je naša sreča, naša nesreča. Zahvalimo ga iz dna duše in prosimo ga, naj nas ne zapusti. Oče naš —“

Pred hišico slišijo se glasovi in ne prav nežno stopi nekdo v vežo, ter z ropotom, kateri s predležim položajem ni bil prav v soglasju, odpre male hišne duri.

„Hrastar!“ zakriči nekdo: „Vun hodite!“ Oročnik stal je med durmi.

Žena Hrastarjeva plane prestrašena kviško: otroka se je krčevito okleneta. Hrastar pa je

osupnjen stal na mestu, ne vedoč, kaj to pomeni. Komaj je izustil besede:

„Kaj bi radi?“

„Tukaj se nič ne vpraša“ zavrne ga oročnik osorno. „V imenu postave Vas aretajem. Povelje imam od preiskovalnega sodnika.“

„Za Boga!“

Žena in otroka jamejo glasno kričati, jokati in ko vpraša Hrastar oročnika po vzroku njegovega aretovanja, ga je ta že prijel s pomočjo drugega oročnika uklenil.

„Dovolite mi“ prosi Hrastar milo, „da vsaj še edenkrat poljubim svoja otročiča, da se poslovim od svoje žene —“

Že je bil zunaj v mrzli noči. Nobena prošnja ni nič pomagala, nobeno zatrjevanje.

Tiho, kakor pri pogrebu korakali so ti trije možje k tri ure oddaljenemu sodišču.

Žena in otroka gledali so pri hišnem pragu za tako nenačoma izgubljenim gospodarjem, potem pa so šli v izbo — mati oklenila se je svojih dragih otrok in je glasno plakala, ihtela, vedoč, da je njen moč nedolžen.

To je bil božični večer! —

političnimi in sodnimi ter drugimi oblastnjami. Ta boj pa stane ogromno stroškov in zamere, a tega se on ne straši, ker ve, da zahteva to od njega narodna dolžnost. Teh bojov ne bije on toliko zase, temveč za slovensko javnost, ki je končno tudi uvidela, da je treba takemu moču poveriti odvažno mesto med narodnimi sotrudniki.

V večnem boju se je naš kandidat tako utrdil, da se ne boji nikogar, ki bi rad utihotapil za našo narodnost kaj kvarnega. Boli ga le, da so mu pri tem roke več ali manj vezane kajti za vsako preveliko odločnost imajo naše oblasti priskrbljene kazenske zakone. Tega se poslancu ni treba bati. On je gospod svojih misli in dejanj.

A primerjajmo naša kandidata D. Hribarja in dekana Žičkarja! Žičkarju kot duhovniku niso znane nadloge življenja. On dobi vsakega prvega meseca na svojo pobotnico pri davčnem uradu izplačano toliko denarja, da mu mora zadostovati za udobno vsakdanje življenje. Vrh tega pa še ima svoje prispevke faranov, ki mu ne usahnejo, bodisi dobra ali slaba letnina. Pri tem pa ima skrbeti le za se. Drugače je pri D. Hribarju. Že njegovo delovanje za slovensko javnost ga stane vsled raznih pregajanj lep denar. Skrbeti pa mora za bodočnost svoje družine, neštivilnih svojih uslužbenecov. Ni čuda, da mora njegov podjetniški duh računati z vsa kovratnimi dnevnimi vprašanji. Tako življenje pa poostri nazore, da misli in primerja prizadevanje drugih proizvajajočih stanov, da želi uspehe tudi delavstvu, kmetijstvu, trgovstvu in obrtništvu. Kajti vsem tem stanovom se je boriti za obstanek, kakor njemu. Srčno rad bi zastavil svojo besedo tudi za vse te omenjene stanovne, a to more le uspešno kot neodvisen poslanec.

Iz vsega tega pač ne bo nobenemu volilnemu moču mnogo razmišljati, koga mu je voliti dne 3. januarja, da bo ustregel slovenski narodnosti in željam ljudstva.

Kogar ni zaslepila strast, glasoval bo z mirno vestjo za kandidata V. kuriji Dragotina Hribarja.

Ker pa vidimo naš spás v slogi in spotazumljenju, upamo sigurno, da se bodo po volitvah takoj duhovi zopet pomirili, ter da bomo vsaj po novem letu popeli „Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje!“

Usoda novega parlamenta.

Po vseh kronovinah je doseglo volilno gibanje svoj vrhunec in po nekaterih deželah so prvotne volitve že dokončane. Boj je strasten in vihar, kakor malokdaj prej; stranke za stavljajo vse svoje sile, da bi pripomogle do zmage svojim zaupnikom. Ali nekaj čudnega in skoro nenaravnega je na tem boju. Večidel je boj samo krajevno-strankarski, bojne parole so krajevnega in ne redkokrat celo samo osebnega

pomena. Glavni in prvotni pomen vršech se volitev je malone pozabljen.

Parlament je bil razbit in vlada je razpisala nove volitve, da bi oživila mrtveca. Ministerski predsednik Körber se je trudil, da bi dal volilnemu boju parolo: za parlament ali proti parlamentu, za ustavo ali proti ustavi, za plodno delo ali za — razgrajanje? No, opominov in prošenj g. Körberja ni poslušal nihče. Glavno vlogo igrajo v boju prej kakor slej strankarske strasti in strankarski interesi. Stvar je namreč ta, da na državi, na ustavi in na parlamentu nikomur nič ležeče ni. To je žalostna resnica, ali resnica je.

Volilni oklici nemških strank so sicer polni ljubezni do ustave in do parlamenta, ali znano je, da je ta ljubezen golo hinavstvo. Brez vzroka in z nečuvno lahkomišelnostjo so razbili državni zbor pred tremi leti, a danes napadajo Čeha, ki so storili pozneje isto, toda z vzrokom, v opravičenem silobranu. Parlament je bil takrat že razbit, omadeževan od izbruhov nemške obstrukcije in Čehi so dali samo zadnjo broo mrliču. Nemci parlamenta ne rabijo, ker so zagotovljeni v političnem in gospodarskem oziru in ker vedo jako dobro, da bi jim samodrška vlada ne skrivila lasu na glavi, temveč varovala njihove interese in njihovo premoč še z večjo skrbjo, ko so delale to doslej tako imenovane ustavne vlade. Birokratično vodstvo bi se le utrdilo njihovo prevlado, bi potisnilo Slovane popolnoma ob steno. Zato je njihova skrb za ustavo in za parlament in njihovo zgražanje nad češko obstrukcijo licemerstvo, toda dobro proračunjeno licemerstvo. Tako se odevajo po ceni z glorio ustavovernosti in vračajo na druge krivdo nazadnjaštva in protustavnosti.

Mi Slovenci smo resnični prijatelji ustave, če tudi ne take ustave, kakor jo imamo zdaj in tako krivično sestavljenega parlamenta, kakršen je avstrijski. Toda bolje nekaj, kakor nič. Parlament je edino mesto, kjer moremo zastopati svoje težnje, kjer moremo s pomočjo za veznikov izvojevati vsaj mrvico svojih najnujnejših zahtev. Prepričani smo in skušnja nas je izučila, da je birokracija, absolutistično birokratična vlada naš najhujši sovražnik. Mi smo prijatelji in zagovorniki parlamenta iz potrebe. To so naglašali volilni oklici vseh slovenskih strank, ki so se izrekli z vso odločnostjo za plodno delovanje v državnem zboru in proti vsaki obstrukciji. Če bi se vodstva strank ne izrekla v tem smislu, bi se postavila v nasprotje narodov. Kolikor bo torej odvisno od Jugoslovčanov, se delovanju v bodočem parlamentu ne bo delalo ovir.

Življensko vprašanje bodočega parlamenta pa se ne bo reševalo na jugu, temveč na severu. Še danes se ne more reči, ali bodo nadaljevali češki poslanci obstrukcijo ali ne. Najvplivnejši člani mladočeškega kluba so se izrekli proti obstrukciji, ali to vendar še ni jamstva dovolj, da ne prevlada v klubu radikalna struja. In ta struja je naravnost protiparlamentarna; nji ob

strukcija ni sredstvo, temveč namen; z obstrukcijo hoče uničiti parlament in centralistiško ustavo. Ugledni mladočeški poslanec dr. Fořt je imenoval to politiko politiko fraz in češki list „Politik“ je izvajal pred kratkem v daljšem članku, da se z razdejanjem parlamenta in z izzivanjem absolutizma ne bi doseglo ničesar, pač pa da bi se okrepilo stališče Nemcev ter se povečala že itak prevelika moč birokracije. Značilno je tudi, da se nekdanji predsednik mladočeškega kluba in najvplivnejši poslanec te stranke, dr. Engel, brani sprejeti mandat. Dr. Engel je odločen nasprotnik obstrukcije in zato tudi odložil svoj čas predsedniško čast. Ako bo izvoljen proti svoji volji — rezervirana sta mu dva mandata mesta Prage — tedaj bo že to nekaj jamstva, da se češka obstrukcija ne bo nadaljevala takoj ob otvoritvi novega parlamenta. Najtreznejši in politično najizkušnejši elementi med češkimi poslanci so proti obstrukciji in upati je, da bodo znali dobiti svojim zmernim nagovorom prevlado v klubu. Slovenci žele iz vsega srca, da bi se to zgodilo, zakaj kakor rečeno, njihove težnje in potrebe zahtevajo parlamenta. Ako bodo Čehi nastopili pot pametne politike, ako bodo deli iz rok protiparlamentarno orožje obstrukcije, tedaj ostane slovensko-češko zavezništvo tesno in iskreno, kakor je bilo. Ako pa se to ne zgodi, — tedaj se bodo ločila pota čeških in jugoslovanskih poslancev.

Celjske in štajarske novice.

(Štajarski deželni zbor) se je otvoril dne 17. t. m. z običajnimi pozdravi. Na dnevnem redu so zgolj predlogi deželnega odbora o užitinskem davku. Izvolijo se zastopniki v razne odseke. Poslanec Krenn prijavi predlog o premembi §§ 5 in 22 postavbe o reji goveje živine; poslanec Hagenhofer pa predlaga načrt o novem lovskem zakonu in o premembi cestnega zakona. Tudi seja dne 18. t. m. se je izpolnila s poročili o proračunu.

(Deželni proračun štajarski) izkazuje za leto 1901 potrebbščin 19.261.355 kron, pokritja 10.226.007 kron, primanjkljaja torej 9.035.348 kron, t. j. za 428.000 kron več kakor za tekoče leto.

(Tombola delavskega podpornega društva v Celju,) ki se je vršila v nedeljo, dne 16. t. m. v veliki dvorani „Nar. doma“ ob mnogobrojni udeležbi, je prav dobro uspela. Po tomboli nastopilo je „Celjsko pevsko društvo“ ter v komičnem prizoru gg. Salmič in Čopl, ki so vsi želi burno priznanje. Razen delavskih slojev vidali smo pri tej priliki tudi zastopane naše boljše kroge, kojim gre za to vsa čast.

(Peter Levičnik †) Dne 18. t. m. je umrl v Celju vpokojeni višjesodni svetnik g. Peter Levičnik v starosti 82 let. Pokojni je vkljub bolehnosti še do zadnjih mesecev prihajal redno vsak dan v čitalnico. Rajni je bil skor in skor poštenjak, kremenit značaj vri narodnjak in uradnik, kakor jih ni veliko. Blag mu spomin!

Čez nekaj dni stal je Hrastar pred preiskovalnim sodnikom.

Pred par dnevi pogorela je bila v Starilipi hiša Mihe Medveda z vsemi gospodarskimi poslopji.

Škoda je bila zanj ogromna, ker Medved ni bil zavarovan, drugega premoženja pa ni imel. Cela vas z lesenimi, s slamo kritimi hišami je bila v nevarnosti.

Da ogenj ni slučajno ali po nerodnosti nastal, marveč, da ga je nekdo zanetil, to se je videlo že pri sodnem ogledu na licu mesta.

Medved je imel s Hrastarjem mnogokrat pri sodišču opraviti, a Hrastar je svoje pravde navadno izgubil in je imel pri tem precej stroškov. Za to mu Medved ni bil prav na srcu priča in tudi ta dva že dalje časa nista govorila med seboj. Medved je imel torej dovolj razlogov, obračati sum v prvi vrsti na svojega dozdavnega sovražnika in je preiskovalnemu sodniku kar naravnost Hrastarja imenoval storilca, osobito, ker so le tega baje videli malo časa pred ognjem blizu Medvedove hiše.

Na podlagi teh obremenilnih okoliščin dal je sodnik Hrastarja aretovati.

Hrastar stal je kakor okamenel pred preiskovalnim sodnikom. Tako krotka, mirna duša, ki ni iskal drugega pri sodišču nego pravico; on, pa požigalec! Čutil se je popolnoma nedolžnega, zatrjeval je, da Medvedu v kljub pravdam niti sovražen ni, da ob kritičnem času ni bil pri Medvedovi hiši, sploh da s hudodelstvom ni v nikaki zvezi. — Vse zaman! Sodniki nimajo srca. Nazaj je moral v zapor in pričela se je uvodna preiskava. —

V zaporu je imel Hrastar dovolj časa premišljevat. Zdalo se mu je, da je sanjal, a vendar je bridka resnica, da sedi sedaj v zaporu, da je okrivljen ednega najhujših hudodelstev! Veliko se je nabralo gradiva proti njemu, kaj velja, še obsojen bi bil lahko, saj to se je že zgodilo na svetu, da so nedolžne zapirali, celo obešali — joj, joj! Pomagati si pa ne more. Preiskovalni sodnik neče nič verjeti, le dokaze hoče imeti. Kje jih dobiti! O Bog, o Bog! Kaj počne uboga obitelj, kaj preljuha zlata otročiča! Ednega ima rajši od drugega. Kdo jim bo dajal kruha, kdo ju bo tolažil, kdo se igral z njima! Zapuščeno bo vse. Zadnji imetek bo šel po vodi. Kje je rešitev, kje pravica, ooh!

Hrastar bi bil jel obupavati, dvomiti na pravičnost Božjo, ko bi ne bil imel še iskric upanja — saj vendar ni mogoče, da bi se on krivim spoznal, on ki je tako nedolžen, kakor novorojeno dete!

Hrastar, že na sebi zelo občutljiv, postal je mehkejši, jokal je — molil je in le kadar je imel iti zopet pred preiskovalnega sodnika, se je malo ojačil, pričakujoč, da ga bode ta znabiti vendar izpustil iz zapor, kjer mu je polagoma poginili. Ko je pa le zopet moral nazaj, so njegove moči otrpnele. Nemo je gledal pred se. Zdravo telo, bolna duša.

Pa tudi telo je izgubljalo svojo prejšnjo krepkost. Jesti seveda ni mogel Hrastar veliko; hrana v ječah že na sebi ni posebno prikladna. Obolal je na želodcu, hujšal je dan za dnem in je naposled postal tak, da ga je bilo komaj poznati.

Po preteku štirih tednov zgiasi se Hrastarjeva žena pri preiskovalnem sodniku. Hotela je govoriti s svojim možem.

Strogi, brezsrčni sodnik jej tega ni dovolil, rekoč, da se pri sodišču ne zabava z jetniki. Šele, ko mu je povedala, da ima z možem go-

(Našim somišljenikom!) Vse cenjene naše somišljenike prosimo, da pončijo volilne moče, kako jim je nastopati na volišču. Mirni ljudje nimamo pojma, s kakšnimi sredstvi se bo delovalo pri volitvi. Ohranite mirno kri, a bodite trdni in neizprosni! Pokažite, da se zavedate najlepše državljanske pravice, ki vam jo poverijo volitve!

(Pazite na glasovnice in legitimacije!) Vsak volilni mož dobi legitimacijo in glasovnico za volišče. To sta jako važna in dragocena dokumenta. Pred tremi leti so Žičkarjevi pristaši volilnim možem kar trgali glasovnice iz rok, črtali ime Hribarja ter pisali Žičkarja. Tudi letos bodo skušali z isto nepoštenostjo. Pazite na legitimacije, da vam jih nasprotniki ne vzamejo! Ne kažite glasovnic! Nasprotniki bi vam jih popisali. Sploh ni treba vedeti nepoklicanem, katero ime ste zapisali. Shranite volilne dokumente, ker jih boste morda tudi potrebovali pri ožji volitvi!

(Žičkar ne bo rad poslanec.) Iz Rajhenburga se nam piše: Nekje se je Žičkar sam izrazil, da njemu ni kaj za poslanstvo ter bi danes rajši odstopil nego jutri, ko bi mu to tudi dovolili v Mariboru. A v Mariboru so neizprosni. Rajši vidijo rava in kava v mirnih Slovenceh, kakor, da bi pustili od svoje trmoglavosti. Kdo bo imel od tega zgubo? V prvi vrsti Žičkar sam, ki bi le nerad šel na Dunaj, potem pa naš narod, ki ne more pričakovati bogve kakšnega zagovornišтва od prisiljenega poslanca. Volilni možje, prizanesite dekanu Žičkarju z nevšečnim mu poslom ter ga ne volite proti njegovi volji! S tem pa ugodite tudi ogromni večini volilcev.

(Imenovanje pri pošti.) Poštni čistočali so postali poštni asistentje v Mariboru gg. Jos. Beguš, Leopold Košenina in Jakob Novak.

(Promocija.) Na graški univerzi je bil dne 17. t. m. promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Rud. Terč, sin mariborskega zdravnika g. dr. Terča.

(Učiteljske premembe.) Nadučitelj v Kapli pri Arvežu je imenovan g. Anton Brumen, učitelj pri Sv. Vidu pri Ptuj. Učiteljema sta imenovana gg. Ivan Časl v Gorici pri Rečici za Žiče in Josip Fischer v Mozirju za Vransko. Učiteljica na Vranskem je postala gđ. Avgusta Santel, dosedaj na zasebni šoli v Gorici.

(Razširjene šole.) Štajarski deželni šolski svet je sklenil razširiti sledeče šole: Petrazredno šolo v Hrastrniku s stalno paralelko k petemu razredu, da se šolska mladina po spolu razdeli; nadalje se razširijo v štirirazrednice trirazredne šole pri Sv. Jurju ob Taboru in v Laporjih pri Slov. Bistrici.

(Iz Jurkloštra) se nam poroča: Hribarjevi obrekovalci naj vendar pripoznajo, da bi bila volja ljudstva povsod za Hribarja, ako bi ne bilo nasilnega pritiska proti njemu od duhovnikov. To je najbolje pokazal naš Jurklošter. Pri dvakratnih volitvah je bilo vedno vseh šest volilnih mož izvoljenih za Hribarja. Zakaj? Ker

imamo tukaj uzornega župnika, ki gori za blagor svojih župljanov, ravno valed tega pa noče kratiti ljudske volje, temveč je prepustil razsodbo volilcem. Naš župnik se drži idealnih nauk Kristusovih, katerega kraljestvo ni bilo tega sveta. Svojo skrb obrača verakemu blagru svojih ovčic, ne mara pa spravljati vernikov v svojo odvisnost v posvetnih zadevah. Zato pa tudi vlada krščanska ljubezen med njim in farani, ki ga spoštujejo in slušajo. Naše ljudstvo je gotovo mnogo bolj nepokvarjeno in verno, kakor tam, kjer je duhovnik v prvi vrsti agitator. Taki duhovniki menijo, da jim je ljudstvo udano, toda le boji se jih, v srcu pa misli drugače. Ko bi bili vsi duhovniki, kakor je naš ljubljani župnik, ne le, da ne bi nikjer vera pšala, temveč utrjevala bi se v krščanski ljubezni po prelepih naukih naše svete katoliške cerkve: „Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.“ Idealni Jurklošter s svojim uzornim dušnim pastirjem nam je najlepši vzgled.

(Griže.) Kmetijsko bralno društvo v Grižah vabi vljudno k letnemu občnemu zborovanju na dan sv. Štefana, dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne. Dnevni red bo sledeči: 1. Pozdrav. 2. Društveno poročilo. 3. Poučni govor potovalnega učitelja g. Ivana Beléta o oskrbi travnikov in kako se varovati mrazu spomladi. 4. Slomšek in Prešeren ob stoletnici. 5. Sprejemanje udov ter vplačevanje udnine. 6. Nasveti in želje tdivov.

(Vabilo) k drugemu občnemu zboru bralnega društva v Št. Pavlu, ki se boče vršil v nedeljo dne 30. decembra 1900 v prostorih gosp. Franc Vodenika v Št. Pavlu pri „Peku“ popoldne po božji službi z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav po novovoljenemu predsedniku g. Franc Hmelju. 2. Določba članikov, katere si boče društvo za leto 1901 naročiti. 3. Nasvet glede uredbe bralne sobe. 4. Slučajnosti.

(Iz Šočtanja.) Šaleška čitalnica imela je v soboto dne 8. t. m. ob 4 uri popoldne v kavarni hotela „Avstrija“ svoj redni občni zbor. Ob določeni uri odprli g. predsednik zborovanje, pozdravi vse navzoče ude, posebno pa cenjagoste iz Velenja, čast gg. župnika Cizeja in kaplana Kosarja. V nadaljnjem svojem nagovoru se g. predsednik spominja dolgoletnega in zaslužnega uda in odbornika g. Ivana Kačiča, katerega je neizprosna smrt v minulem društvenem letu pobrala iz naše sredine. V znesenih besedah se spominja blagega rajnega, kateri je ves čas svojega tukajšnjega bivanja neutrudno in vztrajno deloval v prid in razvoj čitalnice ter tako skozi dolgo vrsto let bil duša vsemu društvenemu življenju. Navzoči se v znak sočalja vzdignejo raz svojih sedežev. Iz poročila tajnikovega je razvideti, da je bilo v preteklem letu društveno življenje pri naši čitalnici izvanredno živahno. Razne zabavne prireditve, kakor tombola, vese lice s petjem in gledališkimi igrami, sijajen plesni venček, pustna zabava itd., ponujale so društvenikom dovolj zabave in veselja. Tudi s poročilom blagajnika bili so navzoči zadovoljni, kajti iz njega je bilo razvideti, da se tudi v tem

oziru čitalnično stanje na boljše obrača. Za prihodnje društveno leto bil je ta-le odbor izvoljen: predsednik g. dr. K. Chloupek, podpredsednik g. dr. A. Petek, odborniki gg. Kokot, Koropac, Kocuvan, dr. Mayer in Volk. Po raznih nasvetih in predlogih zaključil g. predsednik zborovanje z željo, da bi tudi v prihodnjem letu vsi društveniki čitalniška podjetja po svojih močeh podpirali ter ji tako pripomogli k nadaljnjemu razvoju in uspehu.

(Svinčeno rudo) je našel v Frankolovem Gašpar Petek, kakor nam sam poroča. Kdor se za to najdbo zanima, obrne se naj ustno ali pisмено na omenjenega moža v Lindeku, pošta Vojnik.

(Umrl je) na Kalobju pri Št. Jurju ob juž. žel. obče spoštovani posestnik in gostilničar Jurij Vogš, kateri je še pred kratkim tamkajšnji novo šolsko poslopje postavil. Lahka mu zemljica!

(Narodna čitalnica v Ptuj) priredi dne 31. decembra t. l. ob 8. uri zvečer običajni „Silvestrov večer“ s petjem, igro itd. Na dan sv. Treh kraljev t. j. 6. prosinca 1901 ob 2. uri popoldne je občni zbor čitalničarjev, vrši se volitev novega odbora, oddaja članikov itd. Odbor vabi na obilno udeležbo za obojekrat.

(Gasilno društvo v Cezanjevcih) priredi na dan sv. Štefana tombolo v gostini gosp. Iv. Vauptiča v Ljutomeru. Začetek ob 3 uri popoldne. K mnogobrojni udeležbi vljudeo vabi načelnstvo.

(Nesreča.) Dne 14. t. m. peljal je posestnik g. Ludvik Spindler v Radoslavcih rezane deske od žage v Ogričevcih na svoj dom. Sedel na visokem vozu, je mogoče zadremal in zavozil pri mostu čez potok Turjo tako nesrečno, da je padel z voza, ter se udaril ob rob mosta tako, da je najbrž že onesveščen padel v spodaj tekoči potok, ki pa ni globok ter utonil. Rajni bil je dobrega srca in blaga slovenska duša, toča bridka usoda preganjala ga je vedno do njegovega ranega groba! — Lahka mu zemlja domača in blag mu ostani spomin!

(Zadužil se je) v Mariboru klaparski pomočnik Oskar Mazal. Zakuril je peč z lesnim ogljem ter zaspal, a nastali strupeni dim ga je usmrtil.

(Zmaga socijalnih demokratov pri mariborskih občinskih volitvah) bo najbrž le kratke veljave. Kakor je konstatoval občinski zastop, zgodile so se pri volitvah nerednosti, valed česar se je sklenilo volitve razveljaviti. Gotovo je, da je mariborske nacionalce strah pred kontrolo socijalnih demokratov.

Volilno gibanje.

Volilni shod na Grebelnem vrši se dne 26. t. m. na (praznik sv. Štefana) ob 3. uri popoldne v gostilni gospe Marije Žuraj — posvetno gosp. Kavčiča. — Volilci in še posebno volilni možje V. skupine iz občin Št. Jurj ob juž. žel., Ponikva, Št. Vid, Šmarje pri Jelšah, Planina, Lem

voriti o gospodarskih rečeh, pusti sodnik Hra starja pripeljati.

Žena se ga je prestrašila. Obstala je sredi uradne sobe ter je sklenila roki.

„Moj Bog!“

Hrastrar je sel na klop, truden, bojan. Nemi pogled oprl je v tla. Komaj, da je vedel, kdo stoji pred njim.

Dolgo časa molk.

Žena je skrivala svoje obličje v predpasnik ter si z gljim brisala solze.

Hrastrar se prvi ojači.

Počasi in težko spravi na dan besede:

„Kaj mi boš povedala?“

Ko ne dobi kmalu odgovora, vpraša skrbno, bolestno:

„Kaj dela Tinko — kaj Anka?“

Žena ihti.

„V vasi razsaja škriatica in difterija — —“

Naprej ne more.

„Jeli Tinko obolei — li Anka leti“ vpraša

Hrastrar prestrašen ter dvigne svoje trudne oči proti ženi.

Žena zineje z glavo.

„Včeraj smo ju pokopali —“

„Tinkota — Anko — —?“

„Oba.“

Žena je zopet zakrila obraz in bridko plakala. Tudi preiskovalni sodnik je otrli skrivaj solzo, ta prizor ga je ganil. Hrastrar pa je ostal na klopi, kakor, da bi bilo vanj treščilo. Nobena solza ni prišla v njegovo oko; nobena beseda na njegovi blesti ustni; kar v dve gubi je lezel in nadlila strašnih čutil vrgla ga je na tla. —

Hrastrar je bil od tega časa kakor drevo, kateremu je odpadlo listje. Najljubše na svetu — edina otročica vzela mu je kruta smrt na mah brez gašnjega pozdrava očetovega. Oče pa je sedel tedaj v zaporu, hudodelec!

Pa kaj to! Rajše bi že bil zgubil prostost, kakor pa edina, edina otroka. Kaj ima sedaj doma, ako se povrne? Žena, edina žena ga boče objela; otroka pa ga ne bosta veselo pozdravila, ne bo ju videl nikdar — nikdar več! — — —

Nekaj dni je minulo.

Ko je bil Hrastrar zopet poklican k preiskovalnemu sodniku in mu je ta naznanil, da se je našel pravi storilec in da se on, ko se je kazensko postopanje proti njem ustavilo, izpusti na prost, ga je to kothaj veselo iznenadilo. Šel

je — šel, telesno in duševno zmuden; zmenil se ni za kako okrepčanje, saj ga je bilo eram, da bi se pokazal ljudem; nevidna moč gonila ga je naprej — kar naprej — proti domu.

Staralipa je bila daleč, daleč. Pot peljala ie skozi gozd, — sneg je bil debel, boja težavna. Hrastrar je omagoval. Sveži zrak ga je prevzel. Trebalo se je malo odpočiti.

Sedel je v sneg sredi gozda. Žive duše nikjer. Kmalu je zatlenil svoje trudne oči za trenutek — samo za trenutek, a že se je zibal v sladkih sanjah. S svojo ženo, s Tinkom in Anko je klečal in molil pri jasticah — Inčice se mu čudovito ogrevale srce. Potem pa je stisnil rjako petje, nebo se mu je odprlo in angeljčki so prepevali prekrasne pesmice — med angeljčki vidi svojega Tinkota, svoje malo Anko. — Kako se mu smejeta! — Kako ga vabita gor v rajsko vilavo! Srečen je, srečen, kakor še nikdar. Neskončen mir v srcu! — — —

Drugi dan so našli potniki Hrastraja v gozdu.

Spal je — trdno spal. Za vekomaj! Uspal!

berg, Sladka gora, itd. itd. pridite zagotovo k temu shodu, ker se pri tem shodu predstavi kandidat V. skupine Dragotin Hribar, razvije svoj program ter zasliši želje volilcev. Časi so resni in treba je ednosti med nami ter pravih mož zastopnikov v državnem zboru! Na svidenje torej zagotovo dne 26. t. m. na Grobelnem!

Narodni volilni odbor.

Volilni shod v Št. Jurju ob juž. žel.) Sklicuje se v nedeljo ob 2. uri popoldne g. H. vitez Berka. Volilci IV. to je kmetijske skupine se vljudno vabijo k temu shodu, da slišijo kandidatov program in povedo svoje želje.

Nar. volilni odbor.

Druge slovenske novice.

(Državnozboraka volitev v kranjskih kmečkih skupinah.) Dne 18. t. m. so volile kmečke občine na Kranjskem 5 državnih poslancev. Izvoljeni so vsi bivši poslanci in sicer: Ivan Vencajz, za ljubljansko okolico, Josip Pogačnik, za gorenjske občine, dr. Ignacij Žitnik, za no tranjske občine, Viljem Pfeifer in Fran Povše, za dolenjske okraje. Vsi izvoljeni so pristaši klerikalne stranke. Narodni stranki se ni posrečilo, kakor je upala, pridobiti vsaj eden mandat.

(Imenovanja.) Finančni koncipist v Ljubljani g. dr. Rudolf Sajovic je imenovan finančnim komisarjem. Poštna asistenta v Ljubljani gg. Jos. Tomazin in Alojzij Wernig sta postala poštna oficijala.

(Osebnostna vest.) Koncipist pri kranjski deželni vladi g. Hugon Hofbauer pl. Hohenwall je imenovan okrajnim komisarjem.

(Odlikovanje.) G. Peter Režek, župnik v Starem trgu pri Poljanah, je odlikovan z zlatim zaslužnim križem s krono.

(Umrli je v Ljubljani) dne 16. t. m. mestni komisar g. Jos. Križaj, vrl narodnjak in ljubez njiv družabnik. N. p. v m.!

(Ljudska knjižnica in čitalnica v Ljubljani) Naš rojak magistratni policijski svetnik v Ljubljani g. Fr. Podgoršek, je stavil mestnemu svetu predlog za ustanovitev ljudske knjižnice in čitalnice po angleškem in ameriškem uzoru. Taka naprava bi pomenila zopet lep korak za socialno srečo nižjih slojev.

(Požar.) Dne 8. t. m. so pogorela v Št. Jerneju na Dolenjskem poslopja J. Pavlina in J. Simončiča. Zažgal je petleten otrok. Škoda znaša 10.000 kron.

(Na strelišču v Krškem) začno ostro streljati 3. topničarski polk iz Gradca dne 11. januarja 1901.

(Velik požar.) Pri Sv. Lenartu v Lavantinski dolini na Koroškem je zgorelo dne 16. t. m. 19 poslopij.

(Koroški deželni zbor) je sprejel v svoji prvi seji poročilo deželnega odbora o potrebščinah deželnega zaklada za bodoče leto. Potrebščine so proračunjene na 3.599.604 krone, pokritja pa je 561.223 kron. Primanjkljaj 3.038.381 kron se bo pokrili z raznimi zvišanimi dokladami na užitnine.

(Umrli je v Trstu) v starosti 89 let narodni lesni trgovec gosp. Jakob Mankoč, oče prve narodne rodbine v Trstu. Blag mu spomin!

(Deželni zbor za Goriško in Gradišcan-sko) izkazuje v proračunu za bodoče leto potrebščin 995.106 kron, pokritja je 276.895 kron, primanjkljaj znaša tedaj 718.211 kron, za 309.911 kron več kakor v tekočem letu.

(Zmrznila je) v Krombergu pri Gorici 56-letna Katarina Komel. Bila je slaboumna ter tiho odšla ponoči v sami arajci na cesto.

Dopisi.

Iz Kozjega. „Slov. Gospodar“, ki zadnji čas rad poroča neresnico, pokazal je zopet v svoji številki z dne 13. t. m., da mu ni mnogo za resnico. Iz Kozjega poroča namreč, da je hotel potovalni učitelj g. Belé tu predavati, da pa ni imel poslušalcev, ker naš g. župan predavanja ni razglasil. Da pa se namen tega očitavanja takoj uvidi, dostavlja „Sl. Gosp.“, da nam „Elsbacher dolgo županil ne bo“. Kdor naših razmer ne pozna, utegnil bi „Slov. Gospodarju“ verovati in mu prirediti, naše ljudstvo pa se za tega blebeteča ne zmeni mnogo in pravi ravno

narobe, namreč, da nam Vončina dolgo pisaril ne bo. Istina je namreč, da je g. Bele naznanil okrajnemu zastopu v Kozjem, da bode predaval v določenih dnevih v Kozjem in Št. Vidu. Okrajnega zastopa pisar Vončina, ki sedaj taji, da bi bil dobil kako obvestilo, seveda ni imel časa povzročiti razglasjenja (imel je menda z agitacijo za Žičkarja in pa s svojimi „petsto hudiči“ preveč posla) in tako je ostalo Beletovo predavanje v Kozjem in v Št. Vidu neobiskano. Sedaj pa je vsega kriv — naš občespoštovani župan g. Elsbacher! — Zakaj? — Zato, ker je „Hribarjanec“. — Namen posvečuje sredstva. — V tej točki dobi torej „Slov. Gosp.“ „izvrstno“. Zadnjič enkrat pa je tudi poročal o dovtipih na „Hribarjevo perje“. Ali veste, kedo se pri nas zabava s takimi dovtipi? — Tisti in edino le tisti, ki je ta izborni (?) dovtip „pogruntal“ — namreč dr. Častnabeseda. A pazi naj, da ne bomo mi poročali, po kakšni dlaki se je že on valjal in kakšna dlaka se ga še sedaj drži. In naš dovtip bode imel nekoliko več popra. „Slov. Gospodar“ se pa naj le zahvali temu „Witzboldu“, da mu je pripomogel do lepšega uspeha pri izpitu. — Kar se tiče agitacijskih sredstev: vina, smodk in svinjetine, omenim, da v našem okraju Žičkarjevi agitatorji niso rabili samo teh sredstev, ampak tudi kronce in petake. Imena vsak čas na razpolago. J. C. — k.

Ponikva. Vsega je enkrat konec. Menili smo, da mora prenehati po dovršenih volitvah tudi prepir, ki se je vnel zaradi njih. Toda dočim smo mi obračali, obrnila je nasprotna stran drugače in nadaljuje svoje delo.

Ni nam niti na kraj pameti, da bi se pečali z neznatnimi osebama, ki rujeji in hujskati po „Slov. Gospodarju“ zoper g. Hribarja in tukaj šnje njegove somišljenike.

Do tega nam ni, dasi bi to prav krvavo zaslužila in bi mi jima v zaslužno plačilo lahko priredili pravo pravcato „žehto“.

V nadeji, da bode naš rahli opomin prizadetemu kmetu iz Tičevega in „mizarju iz nepoklica in brez obrtnega dovoljenja“ zadostoval, hočemo danes pribiti samo nekaj dejstev.

Agitiralo se je na obeh straneh. Kakšna sredstva pa so se uporabljala zoper D. Hribarja, o tem molčimo iz usmiljenja, ker ne maramo nasprotnike spravljati s kazenskimi zakonom v neljubo dotiko.

Koliko volilnih mož bo glasovalo za Drag. Hribarja in koliko za dekana Žičkarja, pokazalo se bode dne 3. prosinca. Ne rečemo pa preveč, če pribijemo, da ni dobro na medvedovo kožo piti, dokler še medved živi in da je za prizadete žaljivo, če se jih na javen način opisuje kot babe, ki se dajo „pridobiti“.

Kar se tiče razširjenja časnikov med ljudstvo, je pač vsakemu navoljo dano jih čitati ali pa raztrgati. Temu ugaja ta, onemu drug ča sopis, kakršen je pač njegov duševni razvoj. Prosta volja vsakega posameznika odločuj tu.

Shajališče ljudij raznih stanov in različnega mišljenja pa imej na razpolago kolikor mogoče vse različne liste. Tega pravega načela se drži tudi gostilničar Fr. Podgoršek, ki streže svojim gostom s skoro vsemi boljšimi slov. časopisi, kakor jim postreže poleg „krjunzelna“ z različnimi dobrimi vini. Čemu se tedaj ogibati njegove gostilne? Če se hoče izogibati tisti, kateremu ni bilo tu nikdar nič po volji in ki se le pri Elchbergerju dobro počuti, slobodno mu. Krokodilove solze pričale bodo o žalosti nad njegovim izostanjem.

Ne napenjajte torej loka, da ne poči. S časom utegne biti mera polna. Tedaj pa doživita, o čemur sedaj niti ne sanjata, kajti, kar je preveč, še s kruhom ni dobro. Morda razumeta?!

Iz ormoškega okraja. „Slov. Gospodar“ postal je v zadnjem času popolnoma zbežan. Kdor noče Žičkarja, tega napada in obira, da je sramota za pošteno časnikaštvo. Ako hočemo, da se naše ljudstvo popolnoma demoralizuje, ter zgubi vsako politično poštenje, treba je, da se javnost bega, v javnosti laže. „Slov. Gospodar“ izvršuje to sprejeto nalogo izborna.

Temu mariborskemu listu ne da spati shod, katerega je sklical Hribar v Ormožu in kateri je tako impozantno uspel. — Že takoj po shodu priobčil je ta listič gorostasno laž, da so se istega

udeležili le jungovski učitelji in pa nemškutarski kmeti. Ne vemo, ali je to laž napisala duhovska roka, ali kak oproda klerikalne stranke, res je, da še dosedaj ni „Slov. Gospodar“ čutil potrebe, dati zadoščenja užaljenim rodoljubom. To početje obsoja se pač med poštenimi ljudmi; samo mariborski duhovniški list dobil je v tem volilnem boju tako kosmato vest, da je postal gluh in slep za vsako boljše prepričanje.

Konstatujemo opetovano, da se je shoda v Ormožu udeležilo do 200 rodoljubov (ne nemškutarskih kmetov, kakor psuje „Slov. Gospodar“ zborovalce) med kojimi smo našli lepo število slovenskih županov in volilnih mož, — pač pa nobenega duhovnika. Zadnje dejstvo je nmljivo, ker v celem okraju nima nobeden duhovnik toliko vpliva, da bi bil izvoljem volilnim možem, dasi so se po nekod intenzivno potegovali za to čast. Ko bi hoteli biti hudomušni, dokazali bi gospodom okoli „Slov. Gospodarja“ na nepobiten način, da nima duhovščina v ormoškem okraju pri ljudstvu nobenega zaupanja, — da njih ljudstvo le nerado voli v korporacije, oziroma le s protekcijo ormoških narodnjakov.

Okoli kmeta lazijo le takrat, ko so volitve, ali kmet se je naučil obračati njim tudi ob tej priliki hrbet. — Naša duhovščina ne stori ne v narodnem ne v socialnem oziru kaj za ljudstvo. Ormož sam mora nazadovati, ker imamo nemško-oziroma nemškutarsko misleče duhovnike.

Odstranili smo se nekoliko od prvotnega namena. A bilo je potrebno, da se pove neprikrita resnica na vsa usta, — če bo tudi mnogim neljuba. Ako potegnemo sklep iz danih nam premis, trdimo upravičeno: volilni možje ormoškega okraja volili bodo skoro brez izjeme Dragotina Hribarja!

Še neko dejstvo moramo omeniti, ker je isto ozko združeno z omenjenim shodom, a označuje resnicoljubnost gospodov okoli „Slovenskega Gospodarja“. V šte. 50 trdi namreč isti v nekem dopisu iz Sv. Lenarta v Slov. goricah, da se je tamošnjega shoda Bračka in Visenjaka udeležil tudi g. Zadravec iz Središča, ki je sklical kakor je že bilo objavljeno, Hribarjev shod v Ormožu. Vidimo kako je ta vest ščegetala škandale ljubega gospode v Mariboru. Vidimo njih, kako se zadovoljno tolčejo po kolenih, kako jim tečejo solze radosti. Patetično kličejo: „Torej tisti Zadravec — v družbi Bračka in Visenjaka in za Bračka in Visenjaka.“ Kmetje volici! ali se vam ne ježijo lasje? Da vendar niso tiskalni stroji stekali, ko so ovekovečili to laž. Seveda manjka njim vesti, — manjka njim celo tisto živčje, katero tiči v človeku, kakor je nedavno dokazoval ugledni slovenski pisatelj.

Sedaj vemo, kako se dela za Žičkarja. Gospoda! to je vendar nezaslišana aramota. Srbijo nas prsti, da bi vam zapisali kaj v spominsko knjigo.

Med tem, ko se gospod Zadravec mirno in prijetno v narodni družbi v Središču zabava, vidijo ga gospodje pri „Slov. Gospodarju“ na shodu pri Sv. Lenartu v Slov. goricah z Bračkom in Visenjakom „otrobe vezati“. Namen posvečuje sredstva, — torej: ker mora Žičkar zmagati, pa moramo lagati.

Gospoda! račun si bomo pobotali ob priliki volitev!

Iz Ljutomera. Molčali smo o sijajnem volilnem shodu kandidata Dragotina Hribarja dne 2. t. m. v Ljutomeru, ker smo micoljubni in nismo hoteli netiti nepotrebnih strastij pred volitvijo in ne poniževati bivšega drž. poslanca Žičkarja; kajti besede, ki jih je govoril odličen posestnik in volilni mož V. skupine Zadravec iz Gornje Radgone, bile so za Hribarja največje odlikovanje, za Žičkarja pa poraz, da se nam je smililo. A ker se nam je v „Sloven. Gospodarju“ oglasil dopisnik, ki grdo laže, in obrekuje kandidata Hribarja in ki ga boče v obeh kmetov Haloz in Murskega polja poniževati, spregovorimo tudi mi.

Gospod dopisnik „Slov. Gospodarja“ ali se vam ni tresla roka, ko ste zapisali vedoma laž, da se je volilni shod D. Hribarja komu prikrival. Že teden poprej so bili razposlani pisarki in se je objavilo vabilo v „Domovini“. Dekaj temu, da se je odličnim osebama v Ljutomeru pisalo in Maribora in Ljubljane od pred. gospodov, da se

naj shod prepreči ali pa razžene. Molčali bi bili o tem — pa ker se tako nepošteno postopa od nasprotnikov, pa naj zve svet in volilci, s kakimi sredstvi se dela proti Hribarju in proti kakšnim zavratnostim se ima ta mož boriti za pošteno in dobro narodno stvar. Če se Vas ni ravno osebno vabilo, povemo, da se tudi drugi niso, da pa je bilo nam, kakor kandidatu Hribarju na tem, da pride mnogo takih, ki ga še ne poznajo osebno in se prepričajo, kateri je boljši za poslanca Hribar ali Žičkar — kakor se je tudi zgodilo.

Budalost, ki ste jo zapisali glede vrbo reje, mora zrasti le v taki glavi, ki je napolnjena z možgani, kakor so Vaši. Dragotin Hribar je razločno povedal, da Drava v celi Dravski dolini dela sila škode, ker mnogokrat izstopi in tako uniči lepe travnike in polja. Rekel je, da pa ni nesreče brez sreče, samo da se najdejo pravi možje, ki večjo tudi nezgodo v prid porabiti. Razložil je, da se vlada za marsikaj narodno-gospodarskega še precej briga in rekel, da bi gotovo pospeševala vrbo reje v Dravski dolini in da bi peščeve, ki danes nima nobene vrednosti, lahko prinašalo dokaj tisočakov. In tudi revni Haložani imeli bi lahko bane od tega. Tu je na stotine družin, ki stradajo in zmrzuje ob nezakurjeni peči, ker jim primanjkuje živeža in kurila. Srednještajarsko-sadarsko društvo, ki iz Gradca razpečava ovočje, potrebuje na stotisoče jerbases in koškov, katere plačuje od 5—10 kr. Če bi poslanec razložil vladi položaj in vedel napeti prave strune, poslala bi vlada v Haloze učitelja, ki bi ljudstvo poučeval v pletenju koškov, in recimo družina, ki šteje dostikrat 5—10 glav, zaslužila bi na lahek način od 1—2 glid. na dan, ker „Štajarsko sadarsko društvo“ šlo bi gotovo tem revnim ljudem rado na roke, pa če bi tudi tam vsega ne dosegli, lahko se razpeča to blago tudi drugod, samo, da se kdo briga. To je povedal za malega kmeta Dragotin Hribar. Laž je in budalost, da je učil D. Hribar popipati trto v Halozah in sanditi vrbo reje, tako nezmisljamo pripisovati le človeku kakor ste Vi, ne pa možu, ki se je v ednem letu svojega življenja učil več misliti in gospodariti, kakor se boste Vi učili celo svoje življenje.

Tudi, kar se tiče tovarna na Murskem polju Vam mora narejena laž pognati kri v lice, če imate le količkaj vesti in poštenja. Dragotin Hribar je razlagal, da kmetako delo nima prave vrednosti in njegov pridelek ne prave cene, ker naša zemlja ni taka, da bi mogli s pridelkom konkurirati z drugimi deželami in državami. Povedal je tudi, da bi pridelek le takrat dobil boljšo ceno, če bi se lahko doma ali v deželi porabil, ker bi ne bilo treba prekupcev in bi kmet lahko naravnost razpečaval in to bi bilo možno le, če bi imeli več industrijskega podjetja. To so bile njegove besede. Vi, g. dopisnik ste sedeli na ušesih ali pa Vas je strast popolnoma uglasila, da ste potem v svoji domišljiji napisali stvari, katere govoriti bi bili zmožni le Vi, nikdar pa ne treznómisleči govornik kakor je naš Dragotin Hribar.

V obeh par sto mož, ki so bili na shodu in čuli besede D. Hribarja, ste Vi obrekovalec in ne mislite, da so kmetje iz Halož in Murskega polja tako slabih možgan, da bi se prijelo Vaše obrekovanje. Vi s takimi neresnicami Žičkarju več škodujete, kakor pa koristite.

Tudi glede onih 60.000 kron podpore Haložam, prosimo ne pogrevajte. „Domovina“ je dovolj jasno dokazala, koliko zasluge ima bivši poslanec Žičkar pri tem in nikar ga ne smešite. Posestnik Zdravec Vam je dovolj glasno povedal, kako sodi ljudstvo gornje-radgonskega okraja o zmožnosti g. Žičkarja, ko je rekel: „Lansko leto, ko je napovedal č. g. Žičkar shod pri Sv. Jurju ob Ščavnici razveselili smo se volilci, ker smo veliko čuli po „Slov. Gospodarju“ o njegovi sprtnosti in zgovornosti. Prišlo nas je na tisoče na shod. A mož-poslanec ni govoril še pol ure, pa nas od vseh prišlih ni ostalo niti sto poslušalcev.“ Zakaj tega niste povedali g. dopisnik, če ste privržen človek?

Obrekujte kolikor hočete kandidata Drag. Hribarja — dne 3. januarja poslanec on naš poslanec. To bode odgovor volilcev. J.

Iz Maribora in mariborske okolice. Učiteljsko društvo tukajšnje okolice je pri svojem zadnjem zborovanju meseca listopada v društvenih zadevah pritrdilo predlogu o skupni organizaciji štajarskega učiteljstva.

Gospod predsednik J. Laabacher je zopet toplo priporočal, naj vse naše šole naročajo „Knjižnico za mladino“ in podpirajo naša mladinska lista.

Gosp. ravnatelj M. Nerat je vrlo priporočal učiteljem novo knjižno društvo „Slovensko šolsko Matice“, za katero je prevzel poverništvo v naši okolici gospod učitelj Fr. Pučelik v Mariboru.

Gosp. učitelj Jos. Kotnik je opomnil, naj blagovolji pripravljalni odbor skoraj storiti potrebne korake, da se ustanovi v Mariboru dijaški dom ali konvikt za sinove spodnještajarskih učiteljev.

Gosp. nadučitelj Avg. Požegar je imel zanimiv in poučen govor o šolskih in stanovskih zadevah, za kar je društvo gospodu govorniku izrazilo svoje priznanje in zahvalo.

Narodno-gospodarske novice.

II.

Kako daleč sega razumna štedljivost.

Spisal Vekoslav Kukovec.

(Dalje.)

3. Štedljivost in dobrotljivost.

„Štedljivost je sebičnost, in štedljivi go spodarji nimajo srca za ljudsko revščino in bedo,“ trdijo nekateri in imenujejo pridigovanje štedljivosti škodljiv in nečloveški nauk. Ta prepogosti in nepremišljeni ugovor, vzpodbuja nas, da na kratkoma razjasnimo, ali je razumna štedljivost, kakor se tu trdi, res nasprotnica one prevzvišene zapovedi: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!“ in torej sovražnica do brotljivosti.

Naravnost moramo priznati, da smo odločni nasprotniki nepremišljene dobrotljivosti, ki nikdar ne doseže tistega namena, katerega ima prava dobrotljivost. Brez premisleka deliti denar med uboge prosilce je največja nespamet. Premnog obdarovanec daru ne uporabi v svoj prid, ampak na čim lažji način si ga je pridobil, tembolj se navaja lenobe in zapravljanja. Časopisi so prinesli kot dokaz te resnice zanimivo novico iz Pariza. Dobrotljivi ruski car podaril je namreč ob svojem odhodu iz Pariza več tisoč zlatih rubljev (rubelj je 3 krone 60 vinarjev našega denarja) da se razdele med vajvečje reveže pariške. Toda kako so reveži uporabili ta velikodušni dar? Izkazalo se je ob pobiranju teh zlatih rubljev, da so jih nad tričetrtine našli v mestnih — žganjarjih, kjer so jih obdarovanci zapili.

Razumna štedljivost, katero mnogi po pravici imenujejo modrost življenja, mora se odločno upreti takemu brezplodnemu načinu dobrotljivosti nasproti bližnjiku. Pripomoči revežu k rednemu zaslužku in pokazati mu aredstvo, in šele tam, kjer samopomoč ne doseže pravega uspeha, pomagati z denarjem in sicer na kar najkoristnejši način, to je načelo dobrotljivosti, katerega naj bi se zvesto držali vsi štedljivi gospodarji!

Izkušnja uči, da oni, ki so čez mero radodarni in nepremišljeno dobrotljivi, ne le, da s svojo dobrotljivostjo nikomur v resnici ne koristijo ampak da uničujejo svoje in čisto celo svojih bližnjikov blagostanje. Pripoveduje se o nekem slovitem pisatelju, ki je umrl v velikih dolgovih, kako si je mnogokrat izposodil — seveda za vedno — pri prijatelju cekin, da bi si oskrbel živeža in drugih potrebščin, da je pa brez obotavljanja ta cel cekin čisto brez premisleka podaril kar prvemu beraču, ki ga je ob vratih prosil miloščine. Nabajajo se ljudje, ki tiče sami v velikih denarnih zadregah, ki pa so tako nespametno dobrotljivega srca, da niti najdvomljivejšim prošnjikom ne morejo odkloniti prošnje za denarno posojilo ali za poročstvo pri njih dolgovih. Ti vzhledi nam prav jasno dokazujejo, kako smešna je dobrotljivost lahkomišelnega zapravljivca in kako resnične so besede moša, ki pravi: „Štedljivost je krepost, brez katere si ni mogoče misliti niti pravičnosti proti sebi in drugim niti uspešne dobrotljivosti proti bližnjiku.“

Nasprotno pa, kjer koli povprašate „Kdo je ustanovitelj te ali druge sirotišnice ali bolnišnice“, ki so rešile pomanjkanja stotine zapuščenih sirot in onemoglih trpinov, navadno izveste, da so jih kot pomnik svojega blagega srca postavili ne ljudje, ki so se udajali razkoš. nemu življenju, ampak taki, ki so leta in leta modro štedili s svojim premoženjem, da ga slednjič posvetijo temu vzvišenemu namenu. Ako preiskujete doneske za ljudske knjižnice in druge velikodušne naprave v svrhu izboljšave revnih ukažljivih ljudi, največ pripomogli so s svojimi sredstvi ne oni, katerih možnja je pristopna vsem potepuhom in postopačem, ampak previdno štedljivi gospodarji.

Tudi zgodovina slovenskega narodnega razvoja lahko ponosno priča o velikodušnih činih mnogih skrbnih gospodarjev, ki so štedili s svojimi sredstvi z blagim namenom, da bi še mnogo let potem, ko bodo že v grobu počivali, koristili svojemu narodu.

Koliko slovenskih mladeničev, ki so kot ubogi dečki zapustili revni dom svojih kmetških staršev, izšlo se je in se še boče za učene stanove po srednjih in visokih šolah s pomočjo ustanov blagih dobrotnikov Cvetka, Kostanjevca, Rapoca, Knafija Goriupa in mnogo drugih! Ta imena, ki so z zlatimi črkami zapisana v srcih mnogih vrednih sinov majke Slovenije, so najglasnejše govoreči dokazi, da štedljivost ni umazana sebičnost, kakor trdi njeni nasprotniki, ampak, da so baš štedljivi ljudje v resnici največji dobrotniki človeške družbe in največji dobrotniki svojega naroda.

(Dalje prihodnjic.)

Politični pregled.

(Državnozborna volitve v Dalmaciji.) V V. kuriji sta bila izvoljena dosedanja poslanca dr. Klaić in vitez Vuković.

(V tirolskem deželnem zboru) so pričeli italijanski poslanci z obstrukcijo ter zahtevajo, da se njihove interpelacije čitajo in predstavljajo v nemščini.

(Katoliški Nemec o nemškem državnem jeziku.) Na Dunaju je imel protečene dni knez Liechtenstein volilni shod. Rekel je, da morajo baš sedaj Nemci napeti vse sila, da izvojujejo nemški posredovalni jezik ter vse druge predprave, kajti kmalu se uvede ednaka direktna volilna pravica, potem bodo zmagovali Slovani po svoji naravni večini. Zato pa velja sedaj: „Hilf, was helfen kann!“

(Državni zbor) se snide baje že v drugi polovici meseca januarja, vsekakor pa takoj v prvih dneh februarja.

(Državnozborna volitve) v galicijskih kmetških občinah so se završile dne 15. t. m. Poljski klub je dobil 16 poslancev, dočim jih je imel dosedaj samo 12. Tudi radikalni Ruteni so pridobili eden mandat, tako, da imajo sedaj tri poslance. Stojalovski jeva stranka je izgubila tri mandate, poljska ljudska stranka in zmeri Ruteni so izgubili po ednega poslanca.

(Ogrska vlada in izseljenci.) Ogrski ministerski predsednik Szell pomenava ustanoviti agenturo za izseljevanje. Ta urad bo v zvezi s ogrskimi izseljenci v Ameriki in domovino. Za 150.000 grških katolikov iz Ogrske boče ustanoviti v Ameriki posebno škofijo s pogojem, da mora biti škof Mažar. Grški katoliki pa so, — Slovani. Iz tega se vidi, da ogrski vladi ni za veroško skrb izseljencev, temveč hoče imati celo v Ameriki preganjane Slovence in Srbe pod nadzorom.

(Bosanski mehedžaci) so poslali k ministru Kalisyju deputacijo osmih mož s statutom, v katerem prosijo za ureditev svojih verskih in šolskih odnošajev. Kalisy je obljubil vse storiti, kar mu bo sploh mogoče.

(Iseljivanje avstro-ogrskih Slovanov.) Po poročilu našega konzulata v Novem Yorku je prišlo od 1. julija 1899. do 30. junija 1900. 2329 Čehov, 8006 Slovencev in Hrvatov, 26.653 Poljakov in 15.392 Slovanov iz naše države v Severno Ameriko. Ta statistika govori pač več nego bi mogli povedati debeli tolpanti. Avstro-Ogrska je, kar se tiče iseljivanja, druga država v Evropi. Preko nje gredo namreč blažena Italija.

naj shod prepreči ali pa razžene. Molčali bi bili o tem — pa ker se tako nepošteno postopa od nasprotnikov, pa naj zve svet in volilci, s kakimi sredstvi se dela proti Hribarju in proti kakšnim zavratnostim se ima ta mož boriti za pošteno in dobro narodno stvar. Če se Vas ni ravno osebno vabilo, povemo, da se tudi drugi niso, da pa je bilo nam, kakor kandidatu Hribarju na tem, da pride mnogo takih, ki ga še ne poznajo osebno in se prepričajo, kateri je boljši za poslanca Hribar ali Žičkar — kakor se je tudi zgodilo.

Budalost, ki ste jo zapisali glede vrbo reje, mora zrasti le v taki glavi, ki je napolnjena z možgani, kakor so Vaši. Dragotin Hribar je različno povedal, da Drava v celi Dravski dolini dala sila škode, ker mnogokrat izstopi in tako uniči lepe travnike in polja. Rekel je, da pa ni nesreče brez sreče, samo da se najdejo pravi možje, ki vedo tudi nezgodo v prid porabiti. Razložil je, da se vlada za marsikaj narodno-gospodarskega še precej briga in rekel, da bi gotovo pospeševala vrbo reje v Dravski dolini in da bi peščevje, ki danes nima nobene vrednosti, lahko prinašalo dokaj tisočakov. In tudi revni Haložani imeli bi lahko hasek od tega. Tu je na stotine družin, ki stradajo in zmrzujeje ob nezakurjeni peči, ker jim primanjkuje živeža in kurila. Srednještajarsko sadjarsko društvo, ki iz Gradca razpečava ovočje, potrebuje na stotisoče jerbases in koškov, katere plačuje od 5—10 kr. Če bi poslanec razložil vladi položaj in vedel napeti prave strune, poslala bi vlada v Haloze učitelja, ki bi ljudstvo poučeval v pletenju koškov, in recimo družina, ki šteje dostikrat 5—10 glav, zaslužila bi na lahek način od 1—2 gl. na dan, ker „Štajarsko sadjarsko društvo“ šlo bi gotovo tem revnim ljudem rado na roke, pa če bi tudi tam vsega ne dosegli, lahko se razpeča to blago tudi drugod, samo, da se kdo briga. To je povedal za malega kmeta Dragotin Hribar. Laž je in budalost, da je učil D. Hribar popipati trto v Halozah in saditi vrbovje, tako nezmisljivo smete pripisovati le človeku kakor ste Vi, ne pa možu, ki se je v ednem letu svojega življenja učil več misliti in gospodariti, kakor se boste Vi učili celo svoje življenje.

Tudi, kar se tiče tovarn na Murskem polju Vam mora narejena laž pognati kri v lice, če imate le količkaj vesti in poštenja. Dragotin Hribar je razlagal, da kmetako delo nima prave vrednosti in njegov pridelek ne prave cene, ker naša zemlja ni taka, da bi mogli s pridelkom konkurirati z drugimi deželami in državami. Povedal je tudi, da bi pridelek le takrat dobil boljšo ceno, če bi se lahko doma ali v deželi porabil, ker bi ne bilo treba prekupcev in bi kmet lahko naravnost razpečaval in to bi bilo možno le, če bi imeli več industrijskega podjetja. To so bile njegove besede. Vi, g. dopisnik ste sedeli na ušesih ali pa Vas je strast popolnoma uglasila, da ste potem v svoji domišljiji napisali stvari, katere govoriti bi bili zmožni le Vi, nikdar pa ne treznomisleči govornik kakor je naš Dragotin Hribar.

V očeh par sto mož, ki so bili na shodu in čuli besede D. Hribarja, ste Vi obrekovalci in ne mislite, da so kmetje iz Halož in Murskega polja tako slabih možgan, da bi se prišlo Vaše obrekovanje. Vi s takimi neresnicami Žičkarju več škodujete, kakor pa koristite.

Tudi glede onih 60.000 kron podpore Haložam, prosimo ne pogrevajte. „Domovina“ je dovolj jasno dokazala, koliko zasluge ima bivši poslanec Žičkar pri tem in nikar ga ne smešite. Posestnik Zadravec Vam je dovolj glasno povedal, kako sodi ljudstvo gornje-radgonskega okraja o zmožnosti g. Žičkarja, ko je rekel: „Lanako leto, ko je napovedal g. Žičkar shod pri Sv. Jurju ob Ščavnici razveselili smo se volilci, ker smo veliko čuli po „Slov. Gospodarju“ o njegovi spretosti in zgovornosti. Prišlo nas je na tisoče na shod. A mož-poslanec ni govoril še pol ure, pa nas od vseh prišlih ni ostalo niti sto poslušalcev.“ Zakaj tega niste povedali g. dopisnik, če ste pravičen človek?

Obrekujte kolikor hočete kandidata Drag. Hribarja — dne 3. januarja poslance on naš poslanec. To bode odgovor volilcev.

Iz Maribora in mariborske okolice. Učiteljsko društvo tukajšnje okolice je pri svojem zadnjem zborovanju meseca listopada v društvenih zadevah pritrdilo predlogu o skupni organizaciji štajarskega učiteljstva.

Gospod predsednik J. Lasbacher je zopet toplo priporočal, naj vse naše šole naročajo „Knjižnico za mladino“ in podpirajo naša mladinska lista.

Gosp. ravnatelj M. Nerat je vrlo priporočal učiteljem novo književno društvo „Slovensko šolsko Matico“, za katero je prevzel poverništvo v naši okolici gospod učitelj Fr. Pučelik v Mariboru.

Gosp. učitelj Jos. Kotnik je opomnil, naj blagovoli pripravljalni odbor skoraj storiti potrebne korake, da se ustanovi v Mariboru dijaški dom ali konvikt za sinove spodnještajarskih učiteljev.

Gosp. nadučitelj Avg. Požegar je imel zanimiv in poučen govor o šolskih in stanovskih zadevah, za kar je društvo gospodu govorniku izrazilo svoje priznanje in zahvalo.

Narodno-gospodarske novice.

II.

Kako daleč sega razumna štedljivost.

Spisal Vekoslav Kukovec.

(Dalje.)

3. Štedljivost in dobrotljivost.

„Štedljivost je sebičnost, in štedljivi go spodarji nimajo srca za ljudsko revščino in bedo,“ trdijo nekateri in imenujejo pridigovanje štedljivosti škodljiv in nečloveški nauk. Ta prepogosti in nepremišljeni ugovor, vzpodbuja nas, da na kratkoma razjasnimo, ali je razumna štedljivost, kakor se tu trdi, res nasprotnica one prevzvišene zapovedi: „Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!“ in torej sovražnica do brotljivosti.

Naravnost moramo priznati, da smo odločni nasprotniki nepremišljene dobrotljivosti, ki nikdar ne doseže tistega namena, katerega ima prava dobrotljivost. Brez premisleka deliti denar med uboge prosilca je največja nespamet. Premnog obdarovanec daru ne uporabi v svoj prid, ampak na čim lažji način si ga je pridobil, tembolj se navaja lenobe in zapravljanja. Časopisi so prinesli kot dokaz te resnice zanimivo novico iz Pariza. Dobrotljivi ruski car podaril je namreč ob svojem odhodu iz Pariza več tisoč zlatih rubljev (rubelj je 3 krome 60 vinarjev našega denarja) da se razdele med največje reveže pariške. Toda kako so reveži uporabili ta veliki-dušni dar? Izkazalo se je ob pobiranju teh zlatih rubljev, da so jih nad tridesetino našli v mestnih — žganjarijah, kjer so jih obdarovanci zapili.

Razumna štedljivost, katero mnogi po pravici imenujejo modrost življenja, mora se odločno upreti takemu brezplodnemu načinu dobrotljivosti nasproti bližnjiku. Pripomoči revežu k rednemu zaslužku in pokazati mu sredstvo, in šele tam, kjer samopomoč ne doseže pravega uspeha, pomagati z denarjem in sicer na kar najkoristnejši način, to je načelo dobrotljivosti, katerega naj bi se zvesto držali vsi štedljivi gospodarji!

Izkušnja uči, da oni, ki so čez mero radodarni in nepremišljeno dobrotljivi, ne le, da s svojo dobrotljivostjo nikomur v resnici ne koristijo, ampak da uničujejo svoje in čisto celo svojih bližnjikov blagostanje. Pripoveduje se o nekem slovitem pisatelju, ki je umrl v velikih dolgovih, kako si je mnogokrat izposodil — seveda za vedno — pri prijatelju cekin, da bi si oskrbel živeža in drugih potrebščin, da je pa brez obotavljanja ta cel cekin čisto brez premisleka podaril kar prvemu beraču, ki ga je ob vratih prosil miloščine. Nahajajo se ljudje, ki tuč sami v velikih denarnih zadregah, ki pa so tako nespametno dobrotljivega srca, da niti naj-dvomljivejšim prošnjikom ne morejo odkloniti prošnje za denarno pomoč ali za poročilo pri njih dolgovih. Ti vrgli nam prav jasno dokazujejo, kako smešna je dobrotljivost lahkomišnega zapravljivca in kako resnične so besede moža, ki pravi: „Štedljivost je krepkost, brez katere si ni mogoče misliti niti pravičnosti proti sebi in drugih niti uspešne dobrotljivosti proti bližnjiku.“

Nasprotno pa, kjer koli povprašate „Kdo je ustanovitelj te ali druge sirotišnice ali bolnišnice“, ki so rešile pomanjkanja stotine zapuščenih sirot in onemoglih trpinov, navadno izveste, da so jih kot pomnik svojega blagega srca postavili ne ljudje, ki so se udajali razkošnemu življenju, ampak taki, ki so leta in leta modro štedili s svojim premoženjem, da ga slednjič posvetijo temu vzvišenemu namenu. Ako preiskujete doneke za ljudske knjižnice in druge velilkodušne naprave v svrhu izomike revnih ukažalnih ljudi, največ pripomogli so s svojimi sredstvi ne oni, katerih močnja je pristopna vsem potepuhom in postopačem, ampak previdno štedljivi gospodarji.

Tudi zgodovina slovenskega narodnega razvoja lahko ponosno priča o velilkodušnih činih mnogih skrbnih gospodarjev, ki so štedili s svojimi sredstvi z blagim namenom, da bi se mnogo let potem, ko bodo že v grobu počivali, koristili svojemu narodu.

Koliko slovenskih mladeničev, ki so kot ubogi dečki zapustili revni dom svojih kmetijskih staršev, izšlo se je in se še bode za učene stanove po srednjih in visokih šolah s pomočjo ustanov blagih dobrotnikov Cvetka, Kostanjevca, Rapoca, Knafija Goriupa in mnogo drugih! Ta imena, ki so z zlatimi črkami zapisana v srcih mnogih vrednih sinov majke Slovenije, so najglasnejše govoreči dokazi, da štedljivost ni umazana sebičnost, kakor trdi njeni nasprotniki, ampak, da so baš štedljivi ljudje v resnici največji dobrotniki človeške družbe in največji dobrotniki svojega naroda.

(Dalje prihodnjik.)

Politični pregled.

(Državnoborske volitve v Dalmaciji.) V V. kuriji sta bila izvoljena dosedanja poslanca dr. Klaić in vitez Vuković.

(V tirolskem deželnem zboru) so pričeli italijanski poslanci z obstrukcijo ter zahtevajo, da se njihove interpelacije čitajo in predstavljajo v nemščini.

(Katoliški Nemec o nemškem državnem jeziku.) Na Dunaju je imel pretečene dni knez Liechtenstein volilni shod. Rekel je, da morajo baš sedaj Nemci napeti vse sile, da izvojujejo nemški pooredovalni jezik ter vse druge pravice, kajti kmalu se uvede enaka direktna volilna pravica, potem bodo zmagovali Slovani po svoji naravni večini. Zato pa velja sedaj: „Hilf, was helfen kann!“

(Državni zbor) se snide baje že v drugi polovici meseca januarja, vsekakor pa takoj v prvih dneh februarja.

(Državnoborske volitve) v galicijskih kmetijskih občinah so se završile dne 15. t. m. Poljski klub je dobil 16 poslancev, dočim jih je imel dosedaj samo 12. Tudi radikalni Ruteni so pridobili eden mandat, tako, da imajo sedaj tri poslance. Stojalovski jeva stranka je izgubila tri mandate, poljska ljudska stranka in zmerni Ruteni so izgubili po ednega poslanca.

(Ogrska vlada in izseljenci.) Ogrski ministriški predsednik Szell namerava ustanoviti agenturo za izseljevanje. Ta urad bo v svem z ogrskimi izseljenci v Ameriki in domovino. Za 150.000 grških katolikov iz Ogrske hoče ustanoviti v Ameriki posebno škufijo s pogojem, da mora biti škof Mažar. G. škof katoliški pa so, — Slovani. Iz tega se vidi, da ogrski vladi ni za verako skrb izseljencev, temveč hoče imeti celo v Ameriki preganjane Slovence in Srbe pod nadzorom.

(Bosanski mohamedanci) so poslali k ministru Kalisyju deputacijo samih mož s statutom, v katerem prosijo za ureditev svojih verskih in šolskih odhodajev. Kalisy je obljubil vse storiti, kar mu bo sploh mogoče.

(Izseljevanje avstro-ogrskih Slovanov.) Po poročilu našega konzulata v Novem Yorku je prišlo od 1. julija 1899 do 30. junija 1900, 2329 Čehov, 806 Slovencev in Hrvatov, 36.855 Poljakov in 15.392 Slovakov iz naše države v Severno Ameriko. Ta statistika govori pač več nego bi mogli povedati debeli tolpanti. Avstro-Ogrska je, kar se tiče izseljevanja, druga država v Evropi. Preko nje gredo samo še blažena Italija.

(Švicarji za Bure) 40 udov narodnega sveta je podpisalo predlog Manzonija, da je vplivati na angleški narod in parlament ter na ostale evropske parlamente v smislu, da se reši transvaalsko vprašanje potom razsodišča po predpisih mednarodnega prava. Ta predlog pa so z ozirom na nasprotno mišljenje zveznega sveta in z ozirom na hladni sprejem v merodajnih krogih umaknili.

(Ruski car za Črnogoro.) Za uravnavo črnogorskih financ je dal ruski car zopet na razpolago pet milijonov frankov.

(Vojna v Afriki.) Buri so prišli v kapsko kolonijo ter pognali angleške posadke. Angleži imajo velike zgube. Dewet napada mnogo večje angleške čete s čudovito pogumnostjo. Tako je napadel pri Tabanachu trikrat s samo 3000 Buri mnogo številnejšo angleško armado. Dne 13. t. m. so dobili Buri bitko pri Buxville. Angleži imajo 8 ubitih, 18 ranjenih, 48 mož pa so Buri ujeli. Nemška vlada je dovolila onim Burom, ki so se bojevali v kaplandski koloniji, da se naselijo v nemško-afriški deželi Damala.

(Vojna na Kitajskem.) Princa Li Hung-Čang in Čing sta dobila od kitajskega cesarja novi pooblastili, da zamoreta zastopati Kitajsko pri mirovnih pogajanjih. Vseled tega so se sešli dne 19. t. m. v Pekingu zunanji zastopniki k sklepi seji o mirovnih pogojih. Angleži so vzeli veliko kitajsko naselbino blizu Pekinga. Poroča se, da se bliža Pekingu dobro organizovana kitajska vojska 10.000 mož.

Književnost.

(„Ilustrovani narodni koledar“ za leto 1901.) Ravno kar se je začel razpošiljati priljubljeni „Ilustrovani narodni koledar“, katerega je izdal Dragotin Hribar v Celju že za trinajsto leto. Kakor druga leta, se tudi letošnji koledar odlikuje po svoji moderni in prikupljivi obliki ter po pončni in zabavni vsebini. Koledarski del je vestno sestavljen. Razun važnejših določil o poštnem, brzojavnem in meničnem prometu, ima letošnji koledar pregled relativnega kurza vsega svetovnega denarja ter zaznamek deželnih barv v evropskih državah. — Zabavni del pri naša pesem „V Silvestrovi noči“ ter životopise „dr. Janko Pak“ s sliko (spisal kand. prof. M. Pirnat), „Dragotin Kette“ (spisal dr. Fran Vidic) in „dr. Jože Krajnc“ s sliko (spisal prof. Karol Verstovšek). Leposlovno čtivo najdemo v spisih „Vzor“, (Kres), „Stric Kopačević“ (E. Gangl) in „Dva portreta“ (Fr. G. Koseo). Zgodovinska črtica je „Idrijčanka“ (P. pl. Radica). Prikupljiva je tudi pesmica „Slepec“ (E. Gangl). H koncu je pridajan pregled vseh važnejših političnih dogodkov po svetu v pretečenem letu. Tudi slike so letos posebno lepe, in sicer pokrajinske slike „Mozirje“, „St. Pavel“, „Škofja Loka“ in „Bled“ ter fantazijski slike „Večer na obali Opatije“ in „Pozdrav iz daljine“. Cena temu edinemu ilustrovanemu koledarju v Sloveniji je 2 kron eleg. vezanemu ter 1 krona 40 vinarjev mehko vezanemu. Prijateljem in znancem se je razposlal kakor druga leta, kdor pa si ga želi na novo naročiti, blagovoli naj storiti to kmalu, ker bo sicer zaloga pošla.

(„Iljada“.) Povest slovenski mladini prosto po Homerju prevel Andrej Kragelj. Ta knjiga je ravno kar izšla v „Narodni tiskarni“ v Gorici že v drugi izdaji, kar je pač dokaz, da je priljubljena. Cena 1 krona 40 vinarjev, po pošti 20 vinarjev več.

(„Šolski vestnik“.) Priporočalo bi se usta noviti za šolstvo list, ki bi vedno prinašal šolske postavbe, ministerske navedbe in razglase deželnega šolskega sveta in razne šolstvo zade vajoče uradne navedbe. Tak list naj bi izhajal v slovenskem jeziku ter se dostavljaj vsem šolam, krajnim in okrajnim šolskim svetom. kakor do bivajo županstva deželni in državni zakonik. Morebiti bi prevzel kdo uredništvo in izdavanje takega lista v Celju ali Mariboru? Priporočajo se to v premislek in izvršitev! Kajti vsakdo lahko uvidi, da je redno objavljanje šolske oblastvenih postav, navedb, ukazov in razglasov v točno izvrševanje učiteljem in podrejenim šolskim oblastvom nujno potrebno! Učitelj

Razne stvari.

(Bankovci po 5 in 50 gld.) pridejo s 1. septembrom 1901 iz prometa. Z istim dnem — ne pa meseca januarja — se izdajo novi bankovci po 100 kron.

(Spomin na mehiškega cesarja Maksimilijana.) V Budapešti živi še Josip Tüdös, kuhar nesrečnega cesarja Maksimilijana, kateri ga je edini spremljal na morišče. Tam mu je dal cesar svilen rutico in zlat medaljon s podobo cesarice svoje soproge. Podobno je trikrat prav iskreno poljubil, potem pa oboje Tüdösu dal, rekoč: „To ti izročim za cesarico. Poišči jo in ji povej, da so zadnji trije poljubi pred smrtjo veljali njej in da ji jih s tem medaljonom pošiljam!“ Tako pripoveduje rad ogrski kuhar.

(Boj s tatinskimi lovci.) V Čaka-Banji na Ogrskem je naletel ondodni nadgozdar v družbi dveh gozdnih čuvajev na tatinsko družbo, ki je bila s konji in vozom na tatinskem lovu. Vnel se je boj ter je bilo ubitih 6 tatov, dva pa sta obležala težko ranjena. Na vozu so imeli tatje ustreljenega divjega mrjasca in osem srn.

(Potop nemške vojne ladje.) Blizu Malage potopila se je nemška ladja „Gneissana.“ Utonila sta z ladjo kapitan in podkapitan ter blizu 100 pomorščakov.

(Lakota na Ogrskem.) V slovaških pokrajinah pod Karpati razsaja legar, katerega je povzročila — lakota. Mažarski listi sedaj poročajo, da so zdravstvene oblasti ukrenile potrebno, da se bolezen preveč ne razširi. Ali bi ne bila človeška dolžnost, da bi se bila najprej lakota zatrla?

(Henlein, izumitelj žepne ure.) Nihče ne bi verjel, da je misel napravljati žepne ure, brez katere bi težko prebili dandanes, izišla od nekega ključarskega pomočnika, Henleina. On je dal tudi navod za napravo take ure, po katerem navodu so jo potem spopolnili, učenjaki Harrison, Berthoud i. dr. Letos se je zbral v Norimberku odbor, kateri misli postaviti velikemu izumitelju — ključarskemu pomočniku — Henleinu dostojen spomenik.

(Amazonska reka) je največja reka v Ameriki. Dolga je 5571 km, to je desetkrat toliko kakor železniška proga od Dunaja do Trsta. Široka je na primer pri Tabatinga 3000 m. Če bi bil napravljen most čez njo, bi bil tako dolg, kakor železniška proga od Grobelnega do St. Jurja. Globoka je ponekod 80 m. Moč ima tako, da se njen tok pozna 250 km daleč v morju. Njeno korito ima od izvira do izliva v morje toliko prostora, da bi imela v njem malodane cela Evropa prostor. Pri izlivu obliva otok Marajo, kateri je tako velik, kakor celo srbsko kraljestvo. Iz vsega tega se razvidi, kako velikanski je ta veletok.

(Kava (coffea arabica) se prideluje v naj večjih množinah v Braziliji v Južni Ameriki; tam je pridelajo v enem letu okoli 16.000.000 vreč po 66 kg, t. j. nekaj nad 10.000.000 met. stotov. Če se pomisli, da se na vsem svetu v enem letu poje ali popije vsega skupaj 16.000.000 meter stotov kave, se razvidi, da pridelava Brazilija skoraj 1/2 vse kave. Razun iz Brazilije dobimo kavo iz Vzhodne Indije, otokov Hajiti, Kostarika, Filipinov, Kolumbije, San Salvadorja in iz raznih tovarn cikorijske in Kneipovca, katere pridelajo na leto gotovo več, kakor Brazilija.

Vsem cenjenim naročnikom, prijateljem in znancem ter somišljenikom vesele božične praznike vošči

rodbina Drag. Hribar.

(525)

ZAHVALA.

Odbor delavskega podpornega društva v Celju izreka tem potom najpričnejšo zahvalo vsem cenjenim darovalkam in darovalcem dobrot za tombolo, posebno zahvalo pa smo dolžni blagorodni rodoljubkinji gospe dr. Karlovšekovi za njen nedosežen trud pri nabiranju daril, nadalje al. pevskemu društvu, gg. Salmiču, Čopju, ki so prevzeli zabavno točko, si posojilnici za brezplačno prepuštevitev dvorane, sploh pa vsem, ki so na kakšen koli način pripomogli, da se je naša tombola dne 18. t. m. tako sijajno vršila. Bog plati!

V Celju, dne 20. decembra 1900.

Anton Černe
tajnik.

Ivan Rebek
predsednik.

Alojz Terček
blagajnik.

VINO

lastnega pridelka, kakih 400 veder, belo in rdeče, izborne kapljice, proda naravnost iz gorca na Vidmu S. F. Schaik v Savnici.
(514) 3-3 Štajarsko.

(526)

Zahvala.

Srčno zahvalo izrekava vsem, ki so o priliki smrti našega nepozabnega očeta oz. tasta in starega očeta, gospoda

Matevža Mirnik

nama izrekli svoje sočutje ter vsem, ki so ga spremili k večnemu počitku.

V Celju, dne 20. decembra 1900.

Anton in Lotka Mirnik.

Zahvala in priporočilo banke „Slavije“ v Pragi.

Podpisana se lepo zahvaliva banki „SLAVIJE“ in gospodu Ivanu Likarju, glavnemu zastopniku banke „Slavije“ v Celju za to, ker sva dobila za pogorelo hišo še nekoliko več, kakor je bilo škode spoznano. Zaradi tega posebno priporočava banko „Slavije“ in gospoda Likarja v Celju vsakemu, kdor hoče svoje reči zoper požar dobro in pošteno zavarovati.

V Brezju pri Sv. Primožu in St. Jurju,
dne 15. decembra 1900.

Martin Fidler

Marija Fidler

To potrdi občinski urad St. Jurij na južni železnici.

(524) 1

L. Urleb, župan.

Št. 53.480.

(516) 3-3

Razglas.

Štajarski deželni odbor je sklenil v svrhu strokovnega izvežbanja viničarjev v kulturi ameriške trte tudi v letu 1901 prirediti po eden stalen viničarski tečaj in sicer v:

1. deželni sadje in vinorejski šoli v Mariboru,
2. deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici,
3. deželni viničarski šoli v Ljutomeru,
4. deželni centralni trsnici na Bregu pri Ptuj.

Ti tečaji se prične s 15. februarjem ter se zaključijo s 1. decembrom 1901. Sprejelo se bo v letu 1901 v Mariboru 12, v Ljutomeru 12, v Lipnici 30 in v Ptuj 30 mladih posestnikov in viničarjev sinov. Gojenci dobe tam prosto stanovanje, vso hrano ter mesečno mezdo 8 K.

Izvežbanje v teh tečajih je v prvi vrsti praktično ter le v toliko tudi teoretično, v kolikor je to brezpogojno potrebno za voditelja vinogradskih delavcev in samostojne viničarje.

Ob sklepu tečaja dobi vsak obiskovalec spričevalo o njegovi porabi. Za sprejem v kateri naštetih tečajev poslati morajo prošilci ne kolekovane prošnje najpozneje do 15. januarja 1901 deželnemu odboru. V prošnji je izrečno pripomniti, v katero imenovanih šol želi prosilec vstopiti, ter je priložiti:

1. Dokaz o dopolnjeni starosti 17 let,
2. npravnostno spričevalo, ki mora biti potrjeno od župnega urada,
3. zdravniško spričevalo, da ne trpi prosilec na kaki nalezljivi bolezni in
4. odpustnico iz ljudske šole. Pri vstopu se morajo prošilci zavezati, da ostanejo vsi čas (od 15. februarja do 1. decembra 1901) nepretrgoma v tečaju in da bodo slušali vse navedbe kmetijskih organov, v kolikor se tiče izvežbanja.

V Gradcu, dne 5. decembra 1900.

Od štajarskega deželnega odbora.

Glavni zastop banke „SLAVIJE“

(123) 1

v Celju

je zdaj v „NARODNEM DOMU“ ob Ljubljanski cesti pri tleh v prostoru, kjer se tudi svede prodajajo.

Ivan Likar

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju.

Išče se

solicitator

za odvetniško pisarno: ponudba tako!

(522) 2-1

dr. A. Tuma, v Gorici.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

Priporočila gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatoga (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporočila zavijke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črtilo, tablice, črtalnike, brisalke, krode, gobice, pulice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vpsak itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavirkov v mapah in elegantnih škatljah — Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomence, map za pisma in papirje, tiskalov, okvirje za fotografije, listine itd.

Šolske in molitvene knjige; prekupecem še poseben popust.

Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na podobice.

v Celju

Priporočila se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah. Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrete, plakate, vabila, vošne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, centke, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrabci za posojilnice, sodnijske, občinske, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnovejše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

Vestna in pridna prodajalka

katera ima zmožnost, trgovino sama voditi, sprejme se pod ugodnimi pogoji; kje pove upravnistvo tega lista. (519) 2-2

Dobro izvežban in popolnoma zanesljiv nadmlinar

za službo. — Isti pravzame tudi pod primernimi pogoji kak dobro upeljan mlin v najem. Več pove upravnistvo »Domovine« v Celju. (527) 1

Vožne karte in tovarni listi v AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v Novi Jork in Filadelfijo. Koncesijovana od vis. c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV. Wienergürtel 20 ali pa Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 5, Innsbruck.

Šolske zvezke

za ljudske šole ima v lastni zalogi trgovina Dragotin Hribar-ja Celje Retovska ulica št. 2.

Moric Rauch

steklar v Celju, Rotovške ulice št. 4.

Priporočila svojo največjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih izdelkov. Zaloga vsakovrstnih najfinejših oljnatih barv. Največjo izber zrcal in podob vseh velikosti v okvirju in brez njih.

Posebno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo, kakor tudi od pri prostih do najkrajnejših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Priporočila se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in sprejema vse v njegovo stroko spadajoče poplave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Posebno opozarjam tudi na svojo bogato zalogo krasnih godovnih daril po jako nizkih cenah. (124) 5

Najnovejše stroje za pridelovanje živinske krme

pri zimskem krmiljenju v hlevih!

Stroji za rezanje zmesi s patentnim žolobarom, ki se jako lahko goni ter prihrani do 50% moči, reznice za repo in krotspir, mlinci za drobljenje, stroji za parjenje živinske piše, prenosilne štedilne kotlene peči z emajliranim ali s neemajliranim vložnim kotlom, stojče ali voseče za kuhanje in parjenje živinske krme, krompirja, za mnogovrstne kmetijske in domače potrebe itd., nadalje robkalnice za turšico, čistilne mlince za seno, trijere-stroje za izbiranje, stikalnice za seno in slamo za ročno gonjo, stojče in voseče.

Mlatilnice, geplje, jeklene pljuga, valjarje, brane.

Najboljše sejalne stroje »Agricola« (sistem s potiskanjem kolesa, brez zmenjevalnih koles za vsako seme, za hribe in doline).

Samotorne patentirane briegalnice za uničevanje sadnih škodljivcev in peronospora, tečajo jejo in razpošljajo pod jamstvom v najnovejši, priznani najboljši konstrukciji.

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izredno priv. tovarne kmetijski strojev, livaren in parnih kovačij.

Dunaj, II/1, Taborstrasse št. 71.

Odlikovane s nad 400 zlatimi svetinjami.

Ilustrovani katalogi in mnogobrojna priznana pisma zastoj. — Želi se zastopnik in prekupec. (428) 10-6

Rafael Salmič

urar in prodaja zlatnine

v Celju v »Narodnem domu«

priporočila svojo veliko zalogo zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih šepnih ur za dame in gospode. Posebno tudi jako primerna

božična in novoletna darila

v zlatu in srebru kakor verižice, uhane, zapestnice, vsakovrstne priviske, svetinje, amulete itd. itd.

po jako znižanih cenah. (321) 2-1

Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk in ur s nihalom najnovejše in najboljše, kakor tudi specialiteta. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Vsa popravila se izvršujejo cenó in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

Slov. skladni in stenski koledar za leto 1901

priporoča

trgovina Dragotin Hribarja v Celju.

Skladni koledar velja 1 K, po pošti 10 v več.
Stenski koledar velja 40 v, po pošti 10 več.

Dobi se tudi

mala in velika pratika
na debelo in drobno.

Trgovski sotrudnik

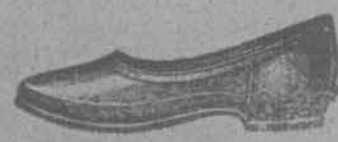
28 let star, vešč slovenščine in nemščine, zmožen
vsaki stroki trgovine kakor tudi knjigovodstva

išče primerne službe. (158) 2-2

Naslov pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

Galoše in dežnike

za dame, gospode
in otroke le iz do-
brega materiala ter
po najnižjih cenah

(482) 10-10

priporoča

PETER KOSTIČ

Celje, Glavni trg št. 7.

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: bez-
govo gobo, kamilice, tisočrože, malisno štopo,
lipovo cvetje, sploh vse rastline, cvetke in ko-
reninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
delkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke.
Ob času vsako sadje, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kuretin. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
česplje, hrške, itd., vse po najvišjih cenah. —
Častitim gg. duhovnikom naznanjam, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni
hmelj ter divji in pravi kostanj.

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri še niso njeni
ndje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-
maševa šlindra, kakor živinaka sol, pri Anton
Kolenču, trgovcu v „Narod. domu“ v Celju,
kamor se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vknjiž. zadruga z omejenim poročtvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahke tekoče slamoreznice najboljših sestavov
kakor tudi izvrstne slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pohištvenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpreprostejših do
najfinejših izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni. (294)

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo vabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Kuverte priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Kathreiner

je samo pravi v znanih

Kathreinerjevich zavojih!

Zatoraj nikoli v odprtih ali v drugih za preva-
ranje računajočih ponarejenih zavojih.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je najokusnejša, kakor tudi edino zdrava in
zraven tega najcenejša primes k bobovi kavi.

Kathreiner Kneippova sladna kava

bode z veseljem in z vedno raztočnem učinkom
v stotisoč družinah použita.

Kathreiner Kneippova sladna kava

je tam, kjer se zavoljo zdravja bobova kava
prepove, najboljši nadomestek.

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice šte. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut t. d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
niskim obrestim.Zavarovanje proti kurzi izgubi.
Promese k vsem šrebanjem.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na giroconto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vadiga.

Eskompt menic najkulantneje.

(391)

Borzna naročila.